

LẠC ĐIỀU

Ô hay tết đến chẳng chờ xuân
Tuyết trắng còn băng những mấy tầng
Một tiếng chim chiều không đủ ấm
Đất trời chưa dậy nét thanh tân

Vậy đó mà tết đến thật sao
Cõi mù còn lạc dấu đời nhau
Bên kia biển lớn mùi tang chế
Người có chờ nhau cuối vực sâu ?

Vậy đó mà tết đến rồi sao
Thiên thu chẳng động chút âm hao
Người quên chưa kịp bồi hồi nhớ
Một chút thừa dư tự thưở nào

Vậy đó mà sao vui được em
Những đời phụ bạc đã hư chìm
Ngậm ngùi cố quận giờ xa ngại
Gói kín đìềm sâu cuối biển quên .

Má phấn hồng nhan rất hững hờ
Làm sao không tiếc thưở xuân tơ
Thưở mây và gió và hương sớm
Lồng lộng không gian chẳng bến bờ

Tiếng hát còn xa tận ải quan
Áo màu không gió cũng thổi vàng
Trong ta còn lại điều hiu vắng
Lạnh chín tầng không một bóng trăng

Vậy đó mà tết cũng đến sao
Ai chờ cho đến cuối đời đau
Bao nhiêu sông nước còn xa bãi
Mù mịt dòng xanh thoáng bóng dâu